

Olv.: Bölcs 9,13-19 – Filem 9b-10.12-17 – Lk 14,25-33
Jézus követése kereszthordozás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Az Úr az én fényem! Új iskolaév kezdődik. Gondoljunk a gyerekekre, az iskolák fenntartóira, vezetőire, tanáira. Az ő küldetésük abban áll, hogy világosságot gyűjtsanak a gyerekek szívében, megmutassák nekik az utat, az élet útját. Félre ne értsék a küldetésüket, hivatásukat!

***Nem csupán ismereteket kell átadni, az kevés!
Az élet igazságára kell rávezetni a gyerekeket, az embereket!***

Nézzünk önmagunkba mi, akik itt vagyunk, gondoljuk át, hogy az Úr miképpen vezet bennünket, miképpen formálja, alakítja életünket ***az isteni Bölcsesség!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az ember itt találja magát a Földön, kicsi gyerekként megérkezünk. Aztán sok-sok feladatunk lesz, mindenekelőtt az, hogy az ember ismerje meg magát. Ezt már a görögök is kitalálták. A labirintus felé vezető út mellett különböző kövek voltak feliratokkal. A legeslegelső köre ezt írták: ember ismerd meg magad! Kötelező! Ez azért fontos, mert az embernek azt is meg kell találnia, hogy életének mi az értelme, ettől függően mi a dolga ebben az életben, amely rövidebb, vagy hosszabb. Az idejét nem mi határozzuk meg, hála legyen az Istennek! Ebben az értelemben előre nem tudunk semmit. Ez is nagy isteni ajándék.

***Az, hogy megismerjük magunkat,
az kötelező feladat!
Az, hogy felismerjük miben áll az életünk értelme, mi a dolgunk,
az kötelező feladat!***

El kell gondolkodni azon, hogy elég-e a tudás, vagy ennél többre van szükség. A tudás nagyon fontos, szorgalommal, kitartással megszerezhető. Ha az ember a tapasztalatait is összegyűjti, akkor még többre juthat. Viszont ahhoz, hogy az ember élete nagy kérdéseire megtalálja a választ, a tudásnál több kell. Ahhoz, hogy az ember fölismerje élete végső célját és el tudja fogadni azt, ami szükséges ahhoz, hogy az ember elérje ezt a célt, ehhez már több kell. Ez a bölcsesség! A tudás szorgalommal, kitartással megszerezhető. A bölcsesség nem!

***A bölcsesség Isten ajándéka!
A Szentírás azt mondja: imádkozni kell érte!***

Azért van oly kevés bölcs ember, mert leszoktunk az imádságról? Istentől kérni kell a bölcsességet! A bölcsesség azt jelenti, hogy az ember megtalálja élete nagy kérdéseire a választ. E nélkül az ember elbizonytalanodik, e nélkül az ember élete útján eltéved.

Istent ne cseréljük föl a világra!

Jézus Krisztus a mai vasárnapon rávezet bennünket arra: lássuk be, igazi problémánk abból adódik, hogy többre becsüljük a világot az Istennél. Minden baj innen származik.

Vagy fölcseréljük Istent a világra,
vagy nem is engedjük megjelenni életünkben az Istent.
Ez a nagy tévedés nemcsak a bűnben jelenik meg,
hanem még a jótettekben is.
Fölcserélhetjük Istent a világra a bűnös törekvéseinkben és
fölcserélhetjük Istent a jóra való törekvéseinkben is.
Helytelenül értelmezhetjük még a jócselekedeteinket is.
Jézus azt mondja: az élet értelme Krisztus követése!
Ez a keresztény ember életformája, létmódja!

***Aki Utánam akar jönni, az tagadja meg magát,
vegye föl keresztjét és úgy kövessen Engem!***

Krisztust utánozzuk!

Az ember eljut-e odáig, hogy fölismeri Jézust és veszi a bátorságot, hogy a nyomába szegődjön? Sőt többről van szó. Krisztus azt mondja, hogy kövessétek példámat. A görög ezt az imitáció szóval adja vissza. Ismerjük Kempis Tamás: „Krisztus követése” című könyvét. Ennek eredeti címe: Imitáció Kriszti. Ez nem követést jelent. A követés lágyított fordítása az imitáció szónak. Az imitáció szó azt jelenti, hogy utánozzátok Krisztust!

A Krisztus szerinti élet azt jelenti,
hogy utánozzuk Krisztust
gondolatainkban, szavainkban, tetteinkben!

Jelenítsük meg Jézust, ahogy ő gondolkodott, szólt és cselekedett!
Ez nem egyszerű döntés!

Erre vannak példák a mai evangéliumban. Amikor valaki építkezik, akkor előtte tervet készít. Amikor valaki háborúba indul, akkor haditervet készít. Micsoda oktalanság, amikor valaki tudja a tervet és nem a szerint építkezik. Micsoda oktalanság, amikor valaki ismeri a haditervet és nem a szerint cselekszik.

Krisztus ezekkel a példákkal arra gondol, hogy
nem elegendő tudni,
nem elegendő tudni az igazságot,
nem elegendő tudni, mit tanított Jézus!

Ennél többre van szükség: a szerint kell cselekedni!

Mindent tudunk, de nem a szerint cselekszünk

Keresztény életünknek skizoid a jellege, tudathasadásosak vagyunk, mert mindent tudunk, csak nem a szerint cselekszünk. Nem könnyű!

Ezt a kérdést halálosan komolyan kell venni!

Miért? Miért szükséges ez? Azért, mert rendetlenek vagyunk. Nincs rend az életünkben. A rendtelenség határoz meg mindent. Jézus nem arról szól, hogy etikailag, erkölcsileg mi jó, mi rossz? Ó nem! Ennél sokkal többről van szó! Tapasztaljuk a mindennapokban most, amikor lehetőség van arra, hogy etikát, erkölcsant tanuljanak a gyerekek, akkor a szirének milyen hangba, mekkora hangerőbe kezdtek. Előtte meg megy a nyavalgás, hogy milyen ez a világ, hogy élünk mi egymással? Ezen változtatni kell. Amikor nem is a lényegről van szó, csak etikus viselkedésről, bizonyos erkölcsös magatartásról, akkor belekezdnek a szirének.

***Mintha nem is akarná a világ, hogy rend legyen bennünk,
rend legyen abban a világban, amelyben élünk!***

Fölcseréljük Istent a világra

A test kívánsága, a szemek kívánsága, az élet kevélysége megelőzi az Istent

Orvosok mondják, hogy a betegségek 80%-a attól van, hogy agyonesszük magunkat. Ilyen egyszerű. Rendetlenek vagyunk, fegyelmezetlenek vagyunk!

Az érzékiség

Az ösztöneink működnek, de felelősséget nem vállalunk egymásért. Csak kielégítjük az ösztöneinket. Ez egészen elmegy odáig, hogy nem vállaljuk egymást szoros kapcsolatban. Nem vállaljuk azt, hogy hűségben legyünk egymással. Nem vállaljuk azt, hogy közös sorsunk legyen egymással. Ennek következménye a rengeteg kielégítetlen ember, a rengeteg elbizonytalanodott ember. Ez azt eredményezi, hogy nincs házasság. Ez azt eredményezi, hogy a gyerekek úgy nevelkednek fel, ahogy. Az érzékiség.

Az élet kevélysége, a hatalom

Már régen nem szolgálatról van szó, nem arról, hogy akinek hatalma, lehetősége van, az azt használja föl az emberek javára. Ezért kapta! Adott esetben ezért választottuk meg! Nem mindegy, hogy kit választunk! Miért választjuk? Mit várunk tőle? Azt várjuk tőle, ami a dolga. A hatalomban lévőknek az a dolga, hogy szolgálja, segítse az emberek életét. Minket szépen elterelnek pártverekedések világába, arra már nem is gondolunk, ami a lényeg.

Fölcseréltük Istent a világgal!

Borzasztó nagy bajban vagyunk!

Ez az életünk igazi baja!

Rendet kell teremteni ezekben a kérdésekben!

Ezek az élet nagy kérdései!

Csak a bölcsesség segít bennünket abban, hogy ezekre megtaláljuk a választ!

Ha nem tudjuk ezt megtenni, akkor elveszünk!

Gondoljanak Odüsszeuszra, aki a megpróbáltatások után hajón megy hazafelé és jönnek a szirének. Hozzáköti magát az árbochoz, a fülét betömi, mert olyan csábítók a szirének. Oly csábító kívánságok, a mi kívánságaink. A hajó, amivel Odüsszeusz utazik az Egyház hajója, az árboc Krisztus, akihez odaköti magát, csak így tud megmenekülni.

***Nekünk is oda kell kötöznünk magunkat Krisztushoz,
különben hanykolódunk ebben a világban!
Még hajóban sem vagyunk, hanem fulladozunk az élet tengerében!***

Szövetségesünk az Isten!

Rendkívül fontos, hogy ezeket a kérdéseket tisztázzuk magunkban. A hit Isten és ember közös története. A mi emberi életünk Isten és ember közös története. Szövetségesünk az Isten! Képzeljék el, milyen más lenne a gondolkodásunk és a világ is, ha mindegyikünk úgy gondolna, úgy nézne a másokra, mint akinek szövetségese az Isten.

Isten mindenkinek a szövetségese!

Amikor az életünk kérdéseit meg akarjuk oldani, akkor nem csupán rólunk van szó! Ha magunkra hagyatkozunk, úgy gondoljuk, hogy a magunk erői elegendők, akkor vége mindennek.

Ha eljutunk odáig, hogy szövetségesünk az Isten,
akkor amikor a kérdéseinkre keressük a választ, a megoldást,
akkor a Szövetségesünkre számíthatunk!

Mekkora lehetőség, ha Istennel szövetkezünk!

Akkor, amiket itt hallottunk, hogy vegye föl a keresztyét, jobban szereti apját, anyját, ezek már sokadlagos kérdések. Hordozni kell a keresztyét! – ez azt jelenti, amiről beszéltem.

Istent tegyük az első helyre!

Istent kell első helyre tenni az életünkben! Egymást is csak Istenben tudjuk megfelelő helyre tenni. Ez a baj. Ha két ember összeköti az életét, ez csak Istenben lehetséges. Ha nem Istenben történik ez, akkor az esetek többségében egyik a másikat kihasználja: mi hasznom lehet a másiktól?

Nagy kereszty így gondolkodni egymásról: vegyük föl a keresztyét egymásért! Amikor az apostoloknak Jézus erről beszélt, vagyis az üdvösségről, akkor azt mondták: Uram ne folytasd, ha ez így van, akkor ez úgysem megy!

***Jézus azt mondta: Embernek ez nem lehetséges, de Istennek igen!
Ez a bölcsesség, ez a szövetkezés Istennel!***

Aki jobban szereti apját, anyját, a héber Szentírás azt mondja, – a szentírás magyarázók egyre többet hangsúlyozzák – aki nem gyűlöli apját, anyját, ez azt jelenti, *aki jobban szereti apját, anyját, mint Engem, az nem méltó hozzám!* Van-e bátorságunk Istent az első helyre tenni az életben? Van-e bátorságunk ahhoz, hogy az összes többi ember Istenben találja meg helyét a velünk való kapcsolatban? Különbösen nem együtt futunk, hanem jó esetben párhuzamosan mindegyik fut a maga útján. Rossz esetben hol egyik, hol másik keresztezi utunkat és tele van karambolokkal az életünk.

A keresztyénység krisztusi létforma: Aki Utánam akar jönni, az vegye föl keresztyét! Vállalja ezt a döntést, vállalja ezt a választást! Ebben a döntésben Krisztust első helyre téve döntünk egymásról és épül egymással a kapcsolatunk. Vagy nincs!

***Nagyon jó lenne, ha eljutnánk erre az égi bölcsességre, amiért imádkozni kell!
Akkor megtaláljuk életünk kínzó, nagy-nagy kérdéseire a megfelelő választ!
Higgyék el, ez ad értelmet mindennek!***

+ A M E N +